

Ти світ з любов'ю обнімав
Пам'яті Ростислава Журомського, автора поетичної збірки «Обнімімо
цей світ»
В той день земля осиротіла,
Поблідло небо голубе
І свіжа виросла могила,
В якій поховано Тебе.
Невже це правда? Я не вірю,
Що погляд Твій навіки згас.
Таку людину, добру й щиру,
Нечасто стрінеш поміж нас.
Про Тебе, друже незабутній,
Сказати щось погане – гріх.
Шляхетним був ти, самотнім
І чистим в помислах своїх.
Служив газеті чесно й вірно
І дружбу справжню цінував.
Жив з усіма напрочуд мирно
І світ з любов'ю обнімав.
Збирав старанно слів перлини,
В рядки віршовані вкладав
І до останньої хвилини
Перо із рук не випускав.
Немає з нами поруч нині
Талановитого митця.
Лягли скорботи чорні тіні
На вбиті розпачем серця.
Ну за які, скажіть, провини
Послала доля стільки бід?
Помер поет, глава родини,
Пішов за рідним сином вслід.
Удар, нанесений раптово,
Спинив думок Твоїх політ.
Та залишилось жити СЛОВО –
Як найдорожчий заповіт.